

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **I.**, s. r. o., so sídlom Ž., proti odporcovi: **P.**, a. s., so sídlom V., zastúpený: D.D., s. r. o., so sídlom M., **o zrušenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn.: 25Cb/121/2009 a v rámci odvolacieho konania vedenej pod sp. zn.: 2Cob/255/2010, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Z. I. predsedníčka senátu a členky senátu JUDr. O. B. a JUDr. H. K. **n i e s ú v y l ú č e n é** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn.: 2Cob/255/2010.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaním zo dňa 09. 08. 2010 vzniesol námietku zaujatosti voči sudcom JUDr. Z. I., JUDr. H. K., ako aj k celému senátu Krajského súdu v Bratislave, ktorý bude rozhodovať vo veci odvolania navrhovateľa voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k.: 25Cb/121/2009-46, ako aj voči ostatným sudcom Krajského súdu v Bratislave, nakoľko podľa vyjadrení odporcu majú pomer k odporcovi, ako aj k zastupujúcemu advokátovi. Navrhovateľ námietku odôvodnil tým, že dňa 9. augusta 2010 v priestoroch prevádzky I. sa právny zástupca odporcu vyjadril, že prevádzka N., bude v krátkom čase zatvorená, lebo je to tak dohodnuté na Krajskom súde v Bratislave. Povedal, že sa osobne pozná s celým senátom Krajského súdu, ktorý bude rozhodovať v predmetnej veci, najmä s JUDr. I. a JUDr. K., ako aj s ostatnými sudcami Krajského súdu, lebo vraj v Justičnom paláci pracoval jeho kolega pán D. a žalobca nemá šancu na úspech v konaní.

K vznesenej námietke sa vyjadril aj odporca, ktorý považuje vznesenú námietku za neurčitú. Navrhovateľ neuviedol, ktorý „právny zástupca“ odporcu mal údajnú vetu vysloviť, ani informáciu kde, pred akými osobami, a hlavne ako, sa o tom mohol navrhovateľ dozvedieť. Právnym zástupcom odporcu je Advokátska kancelária D., s. r. o. a Advokátska kancelária T. K., s. r. o., t. j. právnické osoby, ktoré sa uvedeným spôsobom vyjadriť nemohli. V rámci advokátskej kancelárie D.D., s. r. o. pôsobí viac ako 20 právnikov a pracovníkov v administratíve. Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vylučuje a kategoricky popiera, že by akýkoľvek člen alebo pracovník uvedených advokátskych kancelárií uvedený výrok povedal, prípadne bližšie poznal členov senátu, či ich kontaktoval za účelom ovplyvnenia a rozhodnutia v tejto veci.

Predsedička senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Z. I. a členky senátu JUDr. O. B. a JUDr. H. K. v spoločnom vyjadrení uviedli, že v predmetnej veci sa necítia byť zaujaté. Nie sú a ani neboli v žiadnom kontakte tak s právnymi zástupcami účastníkov, ako ani so štatutárnymi zástupcami účastníkov ani s tretími osobami, ktorí by mali vec ovplyvňovať.

K námietke sa vyjadrili všetci sudcovia Krajského súdu v Bratislave, pričom z ich vyjadrení jednoznačne vyplýva, že žiaden z nich sa necíti byť zaujatý, účastníkov nepoznajú a nemajú pomer k prejednávanej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O. s. p.) po preskúmaní námietky dospel k záveru, že nie sú dané zákonné dôvody na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Bratislave z prejednávania predmetnej veci.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

Podľa § 14 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Podľa § 15a ods. 1 O. s. p. účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

Obsahom práva na prerokovanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu oprávnených osôb a vylúčiť nimi označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania vecí pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie vecí nestranným súdom, je iba povinnosť súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia vecí pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. Ús 73/97). Nestrannosť je potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade je potrebné zistiť osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade je potrebné zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až od predloženia dôkazu opaku (pierfachv. Belgicko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva).

Nie je možné uspokojiť sa len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti, ale je potrebné skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších subjektívnych skutočností. V danom prípade platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravidlivosť nielenže má byť vykonávaná, ale sa musí aj javiť, že má byť vykonávaná (delcourv. Belgicko - rozsudok ESĽP). Sudca sa má objektívne javiť v očiach strán, že je nestranný a zároveň musí byť vylúčená akákoľvek vonkajšia oprávnená pochybnosť o jeho nestrannosti.

Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či je možné usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Nestrannosť sudcu je obyčajne definovaná ako absencia predsudku, alebo zaujatosti v konkrétnej veci.

Z pohľadu čl. 6 ods. 1 Dohovoru možno nestrannosť posudzovať na základe dvoch rôznych prístupov. Možno rozlišovať subjektívny prístup, pri ktorom sa skúma skôr myseľ sudcu, teda to, čo si sudca v danej situácii myslel vo svojom vnútornom fóre a objektívny prístup, pri ktorom sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby bola vylúčená každá jeho pochybnosť o jeho nestrannosti. Objektívny prístup spočíva v otázke, či nezávisle od osobného správania sudcu určité overiteľné skutočnosti neumožňujú pochybovať o jeho nestrannosti.

Judikatúra ESELP vyžaduje, aby obava z nedostatku nestrannosti sa zakladala na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu.

Pri skúmaní subjektívnej stránky nestrannosti z vyjadrenia predsedníčky senátu JUDr. Z. I. a členiek senátu JUDr. O. B. a JUDr. H. K. vyplýva, že sudkyne sa necítia byť zaujaté.

Preto súd skúmal nestrannosť aj z hľadiska objektívnej stránky, či nastala taká situácia, kedy by sudca mohol byť zaujatý, či obava žalobcu z nedostatku nestrannosti sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Podľa názoru Najvyššieho súdu žalobca nepreukázal existenciu oprávnených pochybností o nestrannosti sudcu.

Navrhovateľ vo vznesenej námietke nekonkretizoval, ktorá osoba z Advokátskej kancelárie D.D., s. r. o, sa vyjadřila, že sa osobne pozná s celým senátom Krajského súdu, ktorý bude rozhodovať v predmetnej veci o odvolaní, a že žalobca nemá úspech v konaní, ani či išlo o osobu ženského alebo mužského pohlavia a komu alebo pred kým právny zástupca odporcu uviedol tieto skutočnosti, a ako sa o tom dozvedel navrhovateľ. V rámci advokátskej kancelárie – právneho zástupcu odporcu pôsobí viac ako 20 právnikov a pracovníkov administratívy. Vznesená námietka je nekonkrétna, nie je podložená žiadnymi relevantnými dôkazmi a nepresvedčivá. Samotná skutočnosť, že pán D. pracoval v Justičnom paláci, ešte nezakladá pomer, pre ktorý by boli sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci.

Keďže neboli splnené zákonné predpoklady pre vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Z. I., predsedníčka senátu, členky senátu JUDr. O. B. a JUDr. H. K., nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn.: 2Cob/255/2010.

Námietku zaujatosti podľa § 14 ods. 1 O. s. p. môže účastník uplatniť voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť (§ 15a ods. 1 O. s. p.). Z tohto ustanovenia vyplýva, že účastník konania môže namietať len zákonných sudcov, teda sudcov, ktorí sú podľa rozvrhu práce povinní vec prejednať a rozhodnúť. Len JUDr. Z. I., predsedníčka senátu a členky senátu JUDr. O. B. a JUDr. H. K. sú v predmetnej veci zákonnými sudcami. Navrhovateľ namietal všetkých sudcov Krajského súdu v Bratislave, avšak ostatní sudcovia tohto súdu predmetnú vec neprejednávajú a nerozhodujú o nej, a teda v uvedenej veci nie sú zákonnými sudcami, a preto o tejto námietke nadriadený súd nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. októbra 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková